לימא מתניתין דלא כרבי יהודה –

Shall we say that our משנה is not according to ר' יהודה

Overview

The term 'לימא' ('shall we say') is used (only¹) when we (ultimately) refute the proposed hypothesis. Our גמרא גמרא גמניתין דלא כר"י לימא מתניתין דלא כר"י, one is not אוכל but is מאכיל, seemingly indicating that ultimately we will find a way how the משנה can be in agreement with "ר." However at the conclusion of the גמרא, it seems that the גמרא is according to ר"ג. Why then does the גמרא the term 'לימא'? Our תוספות דפסטיפר אוני ווא משנה 'לימא'? Our תוספות אוני ווי ילימא'? ''יי מאר אוני ווייי ילימא'? ''יי מאר אוני וויייי ילימא'.

תוספות anticipates a difficulty:

אף לפי המסקנא לא אתיא כרבי יהודה –

Even according to the conclusion of the גמרא, the משנה does not follow the view of לימא וכו' דלא כר"י; why therefore does the גמרא state לימא וכו' דלא כר"י, indicating that ultimately we will be able to interpret the משנה according to "ר"י?

responds:

 $-^2$ אלא הכי קאמר לימא מתניתין דלא כרבי יהודה אלא כרבי מאיר אלא מתניתין דלא כרבי מאיר is saying; 'shall we say that our משנה is not according to ר"י, but rather it is according to "ר"י.

ומסיק דכרבי מאיר נמי לא אתי:

And the גמרא concludes that the משנה does not follow the view of ר"מ either (but rather the view of לימא' Therefore the term 'לימא' is appropriate.

Summary

The query לימא מתניתין דלא creally meant לימא מתניתין דלא (which is rejected).

Thinking it over

If the גמרא means to ask: 'לימא מתניתין כר"מ'; why does it actually ask: 'לימא' 'מתניתין דלא כר"י'?

¹ See תוספות נזיר ב,ב ד"ה ה"ג.

² The term 'לימא' is meant to reject the hypothesis that the משנה is according to "ל'מא' [and not according to "]. This hypothesis is indeed rejected.